

[Trafikministeren]

dækket over den farce, vi har oplevet fra de borgerliges side, ikke mindst fra De Konservative.

I anledning af fru Sonja Mikkelsens udtalelse om togets konkurrencedygtighed – og hr. Ikast har også senere været inde på det – vil jeg gerne sige, at jeg er meget enig i, at det ikke er til alle tider og ikke alle steder, at alternativet til en vejforbindelse er en togforbindelse. Og det vil det aldrig blive.

Fru Sonja Mikkelsen sagde, at toget ville være konkurrencedygtigt på de lange afstande. Det er jeg enig i. Vi må søge at udvikle en politik på dette område, så det også bliver konkurrencedygtigt på de mellemste afstande. På de korteste afstande vil det aldrig kunne være det – i hvert fald ikke, når det drejer sig om gods – men med et godt kollektivt system skulle det nok kunne være konkurrencedygtigt for passagerer.

Derfor er den debat, vi har, ikke et for eller imod veje, et for eller imod motorveje, motortrafikveje, omfartsveje, miljøprioriterede gennemførsler i byer eller cykelstier for den sags skyld.

Det er et spørgsmål om, at de anlæg, vi etablerer på statens regning, også når derhen, hvor gods og passagerer skal nå hen. Og det er i al beskedenhed det formål, som regeringen har sat sig på det trafikpolitiske område og på den baggrund etableret det planlægningsarbejde, som Folketinget besluttede med syv partier, herunder Venstre og Konservative, den 5. november 1992.

Over for den stribe af konservative trafikpolitiske ordførere, der har efterlyst beskæftigelse – og hr. Gammelgaard var venlig at henvise – ikke uberettiget – til statsministerens åbningstale om fremrykning og investeringer i infrastruktur i de kommende år – vil jeg gerne nævne, hvilke opgaver vi står over for at skulle løse, som har skullet være løst, men som den tidligere regering ikke løste. Det er en lang, lang stribe af projekter. Jeg kan nævne en række områder, der er i gang, hvoraf den første, jeg nævner, Ringsted Skovsø, snart er færdig. Så kommer Århus-Ålborg, hvor der sker en fremrykning i forhold til de 400 mio. kr. over 4 år, hvor vi altså låner penge ud til at færdiggøre strækningen, hvis vi kan blive enige herom med de trafikpolitiske ordførere bag finanslovsforliget. Det er Brørup-Haslev. Det er

Esbjerg-Kolding. Det er Ålborg-Frederikshavn. Det er Ålborg-Hirtshals. Det er Hille-rød-motorvejens forlængelse.

Der er – om end uden anlægslov i gang i øjeblikket – planer parat til at etablere omfartsvej ved Thisted, ny Nibe-vej, Viborg Nord, Rødkærsgade, med tilslutning til regeringens forslag sætter vi Herning-Bording, Låsby-Århus i gang, så snart Folketinget er færdig.

Vi har anlægslove, men ikke realiseret, på diagonalvejen fra Esbjerg nordpå; færdiggørelsen mangler fra Give til Horsens. Vi har et stykke motortrafikvej midt i en motorvej ved Ønslev til Saksøbing, som bør være en motorvej. Vi har Hillerød-motorvejen til nord for Helsingør. Vi har projekter på Frederikssund-motorvejen – vi har den yderste ringvej omkring København, vi har Lisbjerg-Skrødstrup, vi har andre områder, der ikke er realiseret, men som er igangsat af tidligere ministre og regeringer, Nørre Snede, Fåborg omfartsvej, Åkirkeby omfartsvej, Hasle omfartsvej.

Vi har derudover ud fra et kriterium om fremkommelighed, om sikkerhed og miljøhensyn en række opgaver at tage fat på landet over. Nogle af de opgaver ligger i områder, hvor man diskuterer en motorvej eller motortrafikvej. Regeringen vil ikke afholde sig fra at foretage investeringer i de områder, hvor de end måtte ligge, i forbindelse med Odden, i forbindelse med Odense-Svendborg, i forbindelse med rute 18. Vi vil bare gøre det på en sådan måde, at det fornuftigt kan indpasses i en senere beslutning om en højklasset vej i området. Det er det, der er regeringens politik, og det er det, oppositionen har angrebet, men det er det, der giver beskæftigelsen, og det er det, der gør, at statsministeren har ret, når han siger, at vi fremrykker investeringer, der både letter infrastrukturen og giver beskæftigelse. Og det vil det gøre.

Jeg vil gerne sige til hr. Ikast og til hr. Svend Heiselberg – men det er navnlig til hr. Svend Heiselberg – at vi selvfølgelig ikke tager regeringens lovforslag tilbage, ligesom jeg kan forstå, at hverken hr. Svend Heiselberg eller hr. Ikast vil tage det forslag, som de nu har opretholdt i Folketinget, tilbage. Det synes jeg er ærgerligt, for der er i grunden en meget lille forskel – en forskel, der går ud på, at vi kan være enige om at gennemføre det, der er be-